

ת"פ 26752/08/15 - מדינת ישראל נגד חמיס סלאמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

17 מאי 2016

ת"פ 26752-08-15 מדינת ישראל נ' סלאמה

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא רות לורך
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם חמיס סלאמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל זליג ב"כ הנאשם עו"ד ראיס אבו סייף ועו"ד עבד אל חלים

הנאשם התייצב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות **ניסיון ליציאה שלא כדין**, לפי סעיף 2א לחוק למניעתה הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **וניסיון למגע עם סוכן חוץ**, לפי סעיף 114(א) + 25 לחוק. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה ביחס לעונש.

כתב-האישום המתוקן

2. בהתאם לחלקו הכללי של כתב-האישום המתוקן, בחודש מרץ 2011 התגברו ברחבי סוריה הפגנות ומחאות רבות של אזרחים סוריים כנגד הממסד הסורי, אשר התפתחו בהמשך ללחימה ממושכת של כוחות המורדים בכוחות הממסד הסורי. ארגון המדינה האסלאמית (להלן: **דאע"ש**) מהווה אחד מכוחות המורדים המרכזיים הפועלים בזירת הלחימה בסוריה. ביום 3.9.2014 הוכרז ארגון דעא"ש על-ידי שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת.
3. יציאת אזרחים או תושבים מישראל לסוריה, כדי להשתתף בלחימת המורדים נגד הממסד הסורי, טומנת בחובה סיכון ממשי כי הכשרה אידיאולוגית וצבאית אותה יעברו שם, תנוצל על-ידם לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד הממסד הישראלי, או הפצת משנה הדוגלת בפעילות כזו. בנוסף, תופעת היציאה לסוריה טומנת בחובה סיכון ממשי כי גורמי הג'יהאד ילקטו מהישראלים המגיעים אליהם מידע אסטרטגי וטקטי בנושאים שונים אודות ישראל, וכן כי מגעם של הישראלים עם גורמי הג'יהאד תוביל ליצירת תקשורת אשר תנוצל לפעילות חבלנית

עמוד 1

עוינת משותפת נגד ישראל. בכל האמור לעיל, יש כדי לסכן באורח ממשי את ביטחונה של מדינת ישראל.

4. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, במהלך החודשים שקדמו ליציאתו של הנאשם את הארץ, גילה הנאשם עניין הולך וגובר בארגון דעא"ש ובפעילותו בסוריה. הנאשם פיתח הזדהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון כלפי השלטון בסוריה ועם ערכיו.

5. הנאשם יצר קשר באמצעות הרשת החברתית האינטרנטית "טוויטר" עם אדם אשר הזדהה בפניו כחג'י בכר אלזראוי, אשר טען כי הינו פעיל בארגון דעא"ש בסוריה (להלן: "**חג'י בכר**"). חג'י בכר מסר לנאשם מידע לגבי ארגון דעא"ש.

6. כחודש עובר ליום 20.7.2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, החליט הנאשם לצאת מישראל ולהיכנס לסוריה, דרך טורקיה, וזאת כדי לחבור לכוחות ארגון דעא"ש, להשתתף בפעילותו ולסייע בלחימה אל מול הממסד הסורי, מתוך הזדהותו האידיאולוגית.

הנאשם הודיע לחג'י בכר על כוונתו להצטרף לשורות הארגון בסוריה. תחילה ערך חג'י בכר לנאשם מבחן ידע, ולאחר שהנאשם עמד בהצלחה במבחן הנחה אותו חג'י בכר לנקוט בשורה של צעדים לצורך חבירה אליו והתגייסות לארגון דעא"ש בסוריה.

7. ביום 20.7.2015 עלה הנאשם על טיסה לאיסטנבול. על פי הנחייתו של חג'י בכר רכש הנאשם כרטיס סים טורקי מקומי, ומסר את פרטי ההתקשרות החדשים עמו לחג'י בכר באמצעות רשת חברתית אינטרנטית בשם "טלגרם".

8. על פי הנחייתו של חג'י בכר, מיד לאחר שנחת באיסטנבול רכש הנאשם כרטיס טיסת פנים ועלה על טיסה מאיסטנבול לעיר אדנה, עיר מעבר לסוריה. הנאשם שם פניו אל מלון בעיר אדנה והשתכן שם. אדם אשר הזדהה כשלוח מטעמו של חג'י בכר יצר קשר עם הנאשם באמצעות כרטיס הסים הטורקי והשניים קבעו להידבר שוב בשעות הבוקר לצורך מימוש תכניתם להעביר את הנאשם אל שטח סוריה.

9. באותו הלילה, לאחר פניה מצד משפחת הנאשם, נעצר הנאשם על-ידי שלטונות טורקיה. בחלוף מספר ימים גורש הנאשם חזרה לישראל מבלי שהספיק להיכנס לתחומי סוריה.

תסקיר שירות המבחן

10. הנאשם כבן 21, רווק, ערבי מוסלמי. קודם למעצרו היה סטודנט להנדסת חשמל. הנאשם נעצר ביולי 2015, ולאחר שלושה חודשים שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו. הנאשם גדל ברמלה והוא הבכור מבין שישה אחים ואחיות. יחסיו עם הוריו ואחיו תקינים, והוא תאר התפתחות במשפחה חמה

ומלוכדת שמצבה הכלכלי תקין.

11. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא סיים לימודיו התיכוניים בשנת 2012 עם זכאות לבגרות מלאה ובהישגים לימודיים טובים. בשנים 2013 ו-2014 עבד בעבודות מזדמנות, לשבועות רצון מעסיקיו. בשנת 2014 החל ללמוד במכללה בצפון הארץ, אך לאחר כשנה עזב את לימודיו כשברקע החלטתו לבצע את העבירות.
12. הנאשם הציג עצמו בפני שירות המבחן כאדם נורמטיבי, המזדהה ומקבל על עצמו את ערכי המדינה. ציין כי גדל וחונך בעיר מעורבת על-פי נורמות חברתיות המעודדות דו קיום בין יהודים לערבים. ברקע לביצוע העבירות תאר הזדהותו עם האוכלוסייה הערבית הסונית בסוריה והצטרבות תחושות קשות וחוסר אונים מתמשך נוכח הפגיעה באוכלוסייה זאת במסגרת מלחמת האזרחים. הנאשם סבור כיום כי שהותו במכללה בצפון והיותו רחוק מהוריו המחזיקים בתפיסות מתונות ואשר יכלו להוות גורמים ממתנים ובולמים, כמו גם העובדה שבאותה תקופה התרועע עם אוכלוסייה ערבית צעירה בעלת דעות קיצוניות, ועבר תהליך של הקצנה דתית, היוו גורמים אשר תרמו לבחירתו לבצע את העבירות.
13. בפני שירות המבחן התקשה הנאשם להכיר במשמעויות התנהגותו ובסיכון הטמון בהם לפגיעה בביטחון המדינה, אולם טען כי בתקופת מעצרו, עת שהה יחד עם פעילים מארגוני טרור קיצוניים, הרגיש חוסר שייכות והבנה טובה יותר של הבעייתיות במעשיו. ביחס למעשים שביצע, ציין הנאשם כי התכוון לסייע הומניטרית לאוכלוסייה הסורית ולא להיות שותף בלחימה. הנאשם התייחס להיבטים אותם מוצא כחייבים בארגון דעא"ש, אשר לתפיסתו מהווה הארגון העיקרי שנלחם למען האוכלוסייה הסונית הסובלת. הוא נמנע מלשתף בעמדתו אודות האידיאולוגיה והמעשים הקיצוניים של הארגון, ונקט בגישה מצמצמת ומטשטשת. הנאשם בטא חרטה בעיקר על הפגיעה שהסב לעצמו ולמשפחתו.
14. בשיחה עם הוריו של הנאשם הם ביטאו הסתייגות ממעשיו, ותיארו עצמם כבעלי תפיסות ליברליות ומתונות מבחינה דתית. לדבריהם, בתקופה שקדמה לביצוע העבירות מעט הנאשם לבקר בבית המשפחה, ומצב זה השפיע על יכולתם להוות עבורו גורם ממתן ולפקח על מעשיו. בני המשפחה תארו כי בעקבות הליך המעצר, עבר הנאשם זעזוע ומשבר שהביאו לשינוי בתפיסותיו ולהכרה בפסול שבמעשיו.
15. שירות המבחן מעריך כי ברקע לביצוע העבירות עומדים גילוי הצעיר, חוסר בשלות רגשית והעדר שיקול דעת מעמיק, והקצנה דתית ואידיאולוגית. גורמים אלה מקשים על הנאשם לבחון באופן ביקורתי את משמעות התנהגותו ולקחת אחריות מלאה על בחירותיו והשלכותיהן, והם מהווים גורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.
- כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את חינוכו של הנאשם בסביבה נורמטיבית לערכים של רב תרבותיות, תפקודו הכללי התקין לאורך השנים, ושאיפותיו החיוביות. כמו כן צוין כי ההליכים המשפטיים חידדו אצל הנאשם את חומרת התנהגותו והשלכותיה על חייו, וכי תגובת משפחתו השוללת את המעשים, מהווה גורם משמעותי בעל אפקט ממתן ומרתיע.

16. נוכח עמדותיו של הנאשם והעובדה כי אינו מבטא קושי או צורך בקבלת סיוע כלשהו, לא ראה שירות המבחן לנכון לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן ממליץ להתחשב בעת גזירת העונש בנתוני האישיים החיוביים של הנאשם, בהשפעה המרתיעה של ההליך המשפטי ושל גורמי התמיכה, ובביטויי החרטה שהוזכרו.

הראיות לעונש

17. במסגרת הטיעונים לעונש העיד כעד אופי מר **אברהם אל חטיב**, אשר שימש מחנכו של הנאשם בבית הספר היסודי הדו לאומי בו למד. הוא סיפר כי מטרת בית-הספר הינה חינוך לסובלנות ולהכרת האחר. הוא תאר את הנאשם כילד שקט, ממושמע, אשר השתלב ושיתף פעולה עם בני כיתתו. הוא הוסיף כי הוא מכיר היטב את משפחתו של הנאשם, ויודע כי הוריו חינוכו אותו לערכים חיוביים וישמרו כי לא ישוב ויבצע עבירות. הוא סבור כי על אף מעידתו של הנאשם צפוי לו עתיד חיובי וחזרה לדרך הישר.

18. מר **אנואר שמרון**, אשר שימש מורה בבית-הספר התיכון בו למד הנאשם, העיד עליו כי היה תלמיד למופת, ממושמע וחרוץ, אשר כיבד את מוריו וחבריו. הרשעתו של הנאשם בפלילים אינה תואמת את אופיו ואורח חייו. הוא סבור כי מדובר במעידה חד פעמית אשר לא תחזור עוד.

19. אביו של הנאשם, מר **עדנאן סלמה**, העיד בבית-המשפט ואף הגיש דבריו בכתב. האב סיפר כי המשפחה מתגוררת בשכונה מעורבת בה חיים זה לצד זה יהודים וערבים, וכי חינוך את ילדיו לאורך השנים לדו קיום. הנאשם הינו צעיר נערץ ומקובל בקרב תושבי השכונה. הוא היה תלמיד מצטיין בילדותו ובבגרותו, והכל ניבאו לו עתיד מזהיר. לאחר שהחל ללמוד במכללה, חל שינוי בנאשם, הוא הרבה להסתגר, והנושא הסורי החל להעסיק אותו רבות. האב סיפר כי מיד כששמע על כוונת בנו לנסוע לסוריה, ניגש למשטרה ומסר את כל אשר היה ידוע לו. מאחר והמשטרה הישראלית לא סייעה למציאת הנאשם, יצר קשר עם המשטרה הטורקית והם הצליחו לאתר. מיד לאחר מעצרו מסר לו הנאשם כי הוא מצטער על מעשיו. תקופת מעצרו של הנאשם לא הייתה קלה עבור הנאשם ובני המשפחה, אך לאחר ששוחרר לאיזוק אלקטרוני שבה השמחה לביתם. הוא סבור כי הנאשם עבר שינוי משמעותי וכי הוא חש חרטה כנה בגין המעשים שביצע, ומבקש לאפשר לנאשם לחזור לחיות חיים נורמטיביים.

20. ההגנה הגישה **חוות-דעת שערך ד"ר וליד חדאד**, עובד סוציאלי ומנהל מקצועי במרכז רווחה לייעוץ והכוונה שפרעם (ע/1). חוות-הדעת בחנה מצבו של הנאשם ומידת התאמתו להליך טיפולי שיקומי.

התרשמות עורך חוות-הדעת הינה כי הנאשם ביצע את העבירות בתקופה בה היה שרוי בחרדה עמוקה בשל קשיים שחווה בלימודיו האקדמיים. אביו של הנאשם אישר כי ניתן היה להבחין בסימני מצוקה אצל הנאשם בתקופה שקדמה לביצוע העבירות. עורך חוות-הדעת לא התרשם כי קיים אצל הנאשם בסיס אידיאולוגי מובהק אשר הוביל אותו לבצע עבירות בטחון, וההתרשמות הינה כי לא הייתה לנאשם כוונה להגיע לסוריה ולהשתתף בלחימה.

במהלך האבחון גילה הנאשם יכולת התבוננות בוגרת על מהלך חייו ועל מערכות היחסים שהשפיעו עליו וגררו אותו לביצוע המעשים בגינם נעצר. הוא מגלה תובנה בדבר הצורך לערוך שינוי ולהתרחק מכל גורם העלול לסכן אותו, וחש כי המעצר היווה עבורו גורם מרתיע ותרם להתפכחותו.

נמצא כי הנאשם מצוי בעיצומו של שינוי חיובי ומשמעותי בתפיסת עולמו ובסגנון חייו, ועל כן יכול להפיק רבות מקשר טיפולי מובנה ומשימתי. תמיכתה של משפחתו עשויה לחזק מאמציו של הנאשם להשתקם ולחזור לתפקוד נורמטיבי לחלוטין. צוין כי מאסר בקרב אוכלוסיית אסירים בטחוניים עלול להשפיע לרעה על מצבו הנפשי ועל אפשרות שיקומו בעתיד.

ההמלצה הינה לאפשר לנאשם להשתתף בתוכנית טיפולית לתקופה של 24 חודשים, אשר תכלול טיפול פרטני, טיפול קבוצתי, ושיקום תעסוקתי. טיפול מעין זה יכול לאיין מסוכנותו של הנאשם, לחזק את כוחותיו החיוביים, ולהרחיקו ממעגל העבירות הפליליות בכלל ועבירות הביטחון בפרט.

טענות הצדדים לעונש

21. **ב"כ המאשימה** סבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי יציאתם של אזרחי מדינת ישראל לסוריה כדי להשתתף בלחימת המורדים הסורים הינה תופעה הטומנת בחובה סיכון ממשי לביטחון המדינה ותושביה. חלקו הכללי של כתב-האישום המפרט סיכון זה, נסמך על חוות-דעת של גורמים בטחוניים ובהם שירות הביטחון הכללי.

הנאשם ביצע את המעשים תקופה ארוכה ומתוך תכנון מוקדם. אין מדובר במעידה רגעית. הנאשם גילה עניין בארגון דעא"ש תקופה ארוכה, הוא יצר קשר עם אדם מטעם הארגון, ולאחר מכן ערך את הסידורים הנדרשים על-מנת לצאת מן הארץ ולהגיע לסוריה. פרק הזמן הארוך בו תכנן הנאשם את מעשיו מעיד על כך שיכול היה בכל שלב שהוא לחדול ממעשיו. הנאשם לא חזר ארצה מרצונו, ורק התערבותה של משפחתו הובילה לביטול תוכניתו להגיע לסוריה ולהילחם בה.

בעבירות שביצע הנאשם קיים מניע אידיאולוגי, ובכך קיימת חומרה יתרה. מעשיו האכזריים של ארגון דעא"ש, אליו ביקש הנאשם לחבור, ידועים לכל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי הביאה בחשבון את הודאתו של הנאשם באשמה, גילו הצעיר והיותו נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן, המלמד כי קיים אצל הנאשם קושי בהתבוננות ביקורתית על מעשיו ולקידת אחריות מלאה על בחירותיו. לא בכדי נמנע שירות המבחן, אשר עמד עם הנאשם בקשר ממושך, ממתן המלצה טיפולית בעניינו. אשר לחוות-הדעת הפרטית שהגישה ההגנה, סבורה המאשימה כי המפורט בה עומד בסתירה לכתב-האישום בו הודה הנאשם, וכי היא מבוססת על היכרות שטחית עם הנאשם ועל דברים שמסר במסגרת הקשר קצר הטווח בינו ובין עורך חוות-הדעת. לפיכך, אין ליתן לה משקל בעת גזירת העונש.

המאשימה עותרת לגזור על הנאשם עונש המצוי בחציו העליון של מתחם הענישה אליו עתרה, וכן עונש מאסר על-תנאי וקנס כספי.

22. **ב"כ הנאשם** סבור כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד לחודשים ספורים של מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח.

הסנגור הדגיש כי מדובר בנאשם שהינו בגיר צעיר, ללא כל עבר פלילי, אשר מגיע ממשפחה נורמטיבית ומכובדת. הנאשם התחנך במסגרות המעודדות דו קיום בין יהודים לערבים. חשיפתו לגורמים קיצוניים במסגרת לימודיו במכללה השפיעה לרעה על שיקול הדעת שלו.

לאורך כל חקירותיו שלל הנאשם כוונה לפגוע בביטחון המדינה. יציאתו נבעה מתוך הזדהות עם האוכלוסייה החלשה אשר נפגעת בשל מלחמת האזרחים בסוריה. בתיק אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם ידע על ההכרזה של דעא"ש כארגון טרור. הנאשם אף לא ידע כי הארגון עלול לנצל אותו לפעילות עוינת נגד המדינה. הקשר של הנאשם עם הסוכן הזר נעשה באמצעות רשתות חברתיות, לא היה לו מגע ישיר עם אותו סוכן או עם הארגון, והוא מעולם לא נפגש עם לוחמים מאותו ארגון, ובוודאי שלא לחם איתם. מעשיו של הנאשם לא גרמו לשום נזק קונקרטי, והרשעתו היא בעבירות ניסיון בלבד. לפיכך, מדובר במקרה המצוי ברף הנמוך של אירועים מסוג זה.

תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם הינו תסקיר חיובי, אך לשירות המבחן אין את הכלים ליתן מענה טיפולי לנאשמים מסוגו של הנאשם, ולכן אין הוא בא בהמלצה טיפולית. חוות-הדעת הפרטית שהוגשה מלמדת על רצונו של הנאשם בטיפול ועל התאמתו לכך.

בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, הודאתו בביצוע המעשים ורצונו בשיקום, ובהתחשב בתקופת הארוכה של כ-3 חודשים בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח, סבור הסנגור כי העונש הראוי לנאשם הינו עונש מאסר קצר הניתן לריצוי בעבודות שירות.

23. **הנאשם** הביע צער וחרטה על המעשים, והסביר כי לא הייתה לו כוונה לפגוע בביטחון המדינה. הוא טען כי לא הבין עד כמה ארגון דעא"ש הוא ארגון אכזרי וחסר אנושיות, ועד כמה רחוקה פעילותו מהרצון שלו לסייע לאוכלוסייה הסורית הסובלת. הנאשם הוסיף כי כיום הוא נמצא במקום אחר וכי שינה את תפיסת עולמו וקווי החשיבה שלו. הוא מעוניין לחזור ללימודים, לנהל אורח חיים נורמטיבי, ומבקש לאפשר לו לתקן דרכיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

24. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית-המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

בעניינו הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות, אך מדובר במסכת עובדתית אחת, שתחילתה יצירת הקשר עם פעיל דעא"ש וסופה נסיעתו של הנאשם לטורקיה בניסיון להצטרף לשורות הארגון בסוריה. לפיכך, אני סבורה כי יש לראות במעשים אירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה אחד בגינם.

25. **הערכים החברתיים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על ביטחון מדינת ישראל ותושביה, וכן השמירה על סדרי המשטר והחברה.

התופעה של יציאת אזרחים מישראל לסוריה לצורך לחימה תחת חסות ארגונים ג'יהאדיים שונים, טומנת בחובה אפשרות ממשית כי פעולה זו תנוצל בדרכים שונות לצורך קידום פעילות חבלנית עוינת נגד ישראל, באופן שיש בו לסכן באורח ממשי את ביטחון המדינה ותושביה. בענייננו מדובר בסיכון פוטנציאלי, עתידי, שכן הנאשם לא מימש תוכניתו ולא הצליח לצאת לסוריה ולחבור אל כוחות הארגון. צודק הסנגור כי כתב-האישום אינו מפרט נזק קונקרטי שנגרם בשל ביצוע המעשים. ואולם, לא ניתן להתעלם מרמת הסיכון הקיימת בפעילות בה ביקש הנאשם לקחת חלק. יציאה לסוריה, שהינה מדינת אויב, המצויה במלחמה עקובה מדם, והצטרפות ללחימה במסגרת ארגון טרור הנודע כאכזרי וקיצוני, ואשר מטרותיו הן אנטי ישראליות במובהק, עלולה הייתה להביא לפגיעה מובהקת ומוחשית בערכים המוגנים, גם אם מעשי הנאשם לא כוונו לכך דווקא.

26. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בענייננו כוללות נסיבות אלה תכנון מוקדם של המעשים. הנאשם התעניין בפעילות ארגון דעא"ש ופיתח הזדהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון במהלך החודשים שקדמו לאירוע. הוא יצר קשר עם פעיל הארגון, אשר מסר לו מידע על הארגון. בעקבות קשר זה, ומתוך אותה הזדהות אידיאולוגית עם פעילות הארגון, החליט הנאשם לצאת לסוריה, לחבור לכוחות הארגון, להשתתף בפעילותו ולסייע בלחימה. חודש לאחר מכן, לאחר שנקט בצעדים שונים לצורך חבירתו לארגון, עלה הנאשם על טיסה לטורקיה, והמשיך בטיסת פנים אל עיר המצויה בסמוך לגבול בין טורקיה לסוריה. הנאשם אף יצר קשר בהיותו בטורקיה עם גורם מטעמו של הפעיל לצורך מימוש תוכנית המעבר לסוריה.

27. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות - כמפורט לעיל, טענת ההגנה היא כי מעשיו של הנאשם נבעו מתוך הזדהות עם האוכלוסייה החלשה אשר נפגעת קשות בעקבות מלחמת האזרחים בסוריה. הנאשם אף ציין בפני שירות המבחן כי מטרת נסיעתו הייתה סיוע הומניטרי לאוכלוסייה הסורית וכי לא הייתה בכוונתו להשתתף בלחימה. ואולם, ארגון דעא"ש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת כשנה קודם למעשים, והוא נודע בהתנהלותו האכזרית ובאידיאולוגיה הקיצונית שלו. כתב-האישום אשר בעובדותיו הודה הנאשם מציין מפורשות כי הנאשם פיתח הזדהות אידיאולוגית עם ערכי הארגון לאחר שהחל לגלות עניין הולך וגובר בפעילותו בסוריה, חקר וקיבל מידע אודותיו. הנאשם החליט לצאת מישראל לסוריה כדי לחבור לכוחות הארגון, להשתתף בפעילותו ולסייע בלחימה, בשל הזדהות אידיאולוגית זו.

עוד נטען כי הלחץ בו היה הנאשם מצוי בשל לימודיו במכללה, והאוכלוסייה הערבית הקיצונית בה היה מוקף במקום לימודיו, השפיעו על שיקול דעתו והביאו לביצוע המעשים. גם אם זהו הרקע לביצוע המעשים, הרי שהימשכות המעשים והתעוזה הקיימת בהם, העובדה כי הנאשם פעל לבדו תוך השקעת זמן ומשאבים כלכליים לצורך ביצוע המעשים, מעידים על עומק הזדהותו עם הארגון.

28. במסגרת נסיבות ביצוע העבירות התחשבתי לקולא בכך שהנאשם לא הצליח להגיע אל תוככי סוריה ולחבור אל הארגון, ועל כן לא נגרם נזק ממשי כתוצאה ממעשיו. ואולם, יוזכר כי תוכניתו של הנאשם סוכלה בטרם יצאה אל הפועל, וזאת לא משום שהנאשם חזר בו מרצונו להצטרף לארגון, אלא בשל פנייתה של משפחתו אל הרשויות בטורקיה, אשר הביאה למעצרו קודם לחציית הגבול.

29. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים, אשר אל חלקם הפנתה המאשימה,

תוך הבחנה בין הנסיבות הדומות והשונות ביחס לענייננו, כמפורט להלן:

א. ת"פ (מחוזי ירושלים) 63428-03-15 **מדינת ישראל נ' ח'ליל** (24.12.2015) - הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ניסיון למגע עם סוכן חוץ, וניסיון ליציאה שלא כדין. הנאשם, עובד מדינה ללא עבר פלילי, יצר קשר באינטרנט עם פעילי דעא"ש וטס לטורקיה על-מנת להצטרף לארגון. הנאשם נפגש בטורקיה עם פעיל הארגון ועם מגויסים נוספים. המגויסים חולקו לקבוצות, והוסעו לבית מבודד. בהמשך נאסף הנאשם בשעות הלילה ונסע בג'יפ ובו רעולי פנים לעבר הגבול עם סוריה, וירד ברגל במטרה לחצות את גדר הגבול. התוכנית סוכלה וכוחות הביטחון הטורקיים עצרו את הנאשם. **נקבע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.**

ב. ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.5.2014) - המערער הורשע בעבירות של ביצוע אימונים צבאיים אסורים ויציאה שלא כדין מישראל (העבירה החמורה יותר של מגע עם סוכן חוץ נמחקה מכתב-האישום). המערער החליט לחבור לארגון דעא"ש בסוריה, טס לטורקיה, וחבר לאנשי הארגון במשך שלושה ימים, במהלכם אחז בנשק. **במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לרף של 18 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 15 חודשי מאסר. ערעורו על חומרת העונש נדחה.**

ג. ע"פ 5718/14 **מדינת ישראל נ' אלחלבי** (17.12.2014) - ערעור וערעור שכנגד על העונש שהוטל על המערער בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, יציאה שלא כדין, ומסירת ידיעות לאויב. המערער חתך את גדר המערכת, הסתנן לסוריה ונפגש שם עם קצין מודיעין, אשר הציע לו להצטרף לצבא הסורי. המערער השיב בחיוב, אך לאחר חודשיים בסוריה החליט לחזור לישראל. למערער עבר פלילי. **בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. נקבע כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר. עונשו של המערער הוחמר ל-30 חודשי מאסר.**

ד. תפ"ח (מחוזי נצרת) 48354-11-14 **מדינת ישראל נ' מגאמסה** (1.7.2015) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של יציאה שלא כדין, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, וקשירת קשר לפשע, ולאחר שמיעת ראיות הורשע גם בעבירה של מגע עם סוכן חוץ. הנאשם יצר קשר באינטרנט עם פעיל דעא"ש, נסע עמוד 8

לסוריה דרך טורקיה במסווה של טיול, חבר לארגון ולקח חלק פעיל במחנה אימונים במשך 10 ימים, עד אשר החליט לעזוב וחזר לישראל. **בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 25 ל-42 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.**

ה. ת"פ (שלום פתח תקווה) 33516-11-13 **מדינת ישראל נ' חגלה** (26.6.2014)- הנאשם הורשע בביצוע עבירות יציאה שלא כדין ואימונים צבאיים אסורים. הנאשם שהה בסוריה שלושה חודשים. **בית-משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, נגזרו **19 חודשי מאסר בפועל.**

ו. ת"פ (מחוזי מרכז) 17601-04-13 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (8.7.2013)- הנאשם הורשע בביצוע עבירות מגע עם סוכן חוץ ויציאה שלא כדין. הנאשם הסתכן לסוריה דרך טורקיה במטרה לסייע לכוחות המורדים בלחימתם נגד השלטון, אך גם מתוך מטרה לאתר את אחיו הצעיר ששהה בטורקיה. הנאשם שהה בחברת המורדים הסורים שישה ימים, נשאל שאלות בנושאים שונים הקשורים לישראל והשיב באופן כללי. במסגרת הסדר טיעון הוסכם על עונש של **30 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

30. ההגנה הפנתה לפסק-הדין שניתן בת"פ (מחוזי באר שבע) 40492-12-14 **מדינת ישראל נ' אבו קוש** (8.9.2015). בפסק-דין זה הורשע הנאשם בעבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי ובעבירה של כתיבה, הכנה וייצור מסמכים של התאחדות בלתי מותרת. הנאשם היה בקשר ואף נפגש בירדן עם תומכי דאע"ש. בנוסף, פרסם פרסומים בפייסבוק התומכים בדאע"ש. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואילו ההגנה תוכל לטעון לביטול הרשעת הנאשם. **בית-המשפט המחוזי ביטל את הרשעת הנאשם, וגזר עליו לבצע של"צ.**

איני סבורה כי ניתן ללמוד מהעונש שהוטל בפסק-הדין על העונש הראוי בענייננו. מדובר במעשי תמיכה בלבד, ולא בניסיון חבירה לארגון. חומרתם של מעשים אלה פחותה בהרבה מהמיוחס לנאשם בענייננו. הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם בענייננו שונות, והעונש המקסימלי הקבוע לצידן גבוה משמעותית.

31. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, בנסיבות ביצוע העבירות, ובמדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

32. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם באשמה כבר

במסגרת חקירתו במשטרה. התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, בעדויות האופי המלמדות על אופיו הטוב ונתוניו האישיים, ובאורח החיים הנורמטיבי שניהל קודם לביצוע המעשים. הבאתי בחשבון אף את תמיכתה של משפחתו של הנאשם, שהינה נורמטיבית וחיובית מאוד, ואשר מסתייגת ממעשיו ומהווה גורם משפיע וממתן עבורו. כפי שצוין לעיל, בזכות מעורבות אביו של הנאשם סוכלו המעשים והעבירות לא מומשו. בקביעת תקופת המאסר התחשבתי בכך שזהו מאסרו הראשון של הנאשם.

33. מנגד, שקלתי את התרשמות שירות המבחן מן הנאשם. כמפורט לעיל, ההתרשמות הינה כי הנאשם מתקשה להכיר בחומרת מעשיו ובסיכון הטמון בהם לפגיעה בביטחון המדינה. הנאשם אינו מסוגל לבחון באופן ביקורתי את בחירותיו האידיאולוגיות, והדבר מהווה גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. אשר לחוות-הדעת אותה הגישה ההגנה, צודקת המאשימה כי זו אינה מתיישבת עם עובדות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, בעיקר ביחס למניעים שהובילו את הנאשם לבצע את העבירות. חזרתו של הנאשם בפני עורך חוות-הדעת הפרטית על כך שהמעשים אותם ביצע נעשו ממניעים הומניטריים, מחזקת את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם נוקט בצמצום ובטשטוש הרקע האידיאולוגי העומד בבסיס המעשים.

בשים לב לכך, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש ההולם את חומרת מעשיו, ואשר יציב לו גבול ברור ומרתיע, וישמש אף לצורך הרתעת אחרים מלבצע מעשים דומים, כאשר מעשים אלה מבוצעים על-ידי צעירים על-פי רוב.

34. לאחר איזון בין מכלול השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח, מיום 27.7.15 עד 21.10.15.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ט' אייר תשע"ו, 17/05/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא

החלטה

באשר לבקשה לנכות מתקופת המאסר את התקופה בה שהה הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני, לאחר החלטת ביהמ"ש העליון בע"פ 7768/15 פלוני, לא נותר עוד ספק כי לא נותרה עוד מחלוקת כי אין לנכות תקופה זו מתקופת המאסר, בשונה מהנוהג לפיו תקופת המעצר מאחורי סורג ובריח מנוכה מתקופת המאסר.

על מנת לאפשר לנאשם להתארגן לקראת המאסר ולערוך מיון מוקדם, וכן נוכח החג הקרב של העדה המוסלמית אליה משתייך הנאשם, ובשים לב לכך שאין אינדיקציה שהפר תנאים עד כה - נדחה מועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל עד ליום 10.7.16.

ביום זה עד השעה 10:00 יתייצב הנאשם בכלא ניצן אלא אם כן ייערך מיון מוקדם.

הנאשם ישהה באותם תנאים בהם שהה עד כה על פי ההחלטה בתיק המעצרים והערבויות שניתנו עד כה ישמשו להבטחת התייצבותו למאסר.

ניתנה והודעה היום ט' אייר תשע"ו, 17/05/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא